

Mededelingen inzake het Boswezen, de Houtvoorziening en de Jacht

a. Opgezette beschermde vogels in particulier bezit.

De Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen heeft per 20 Januari 1948 de heren C. J. S. Ruiter, commies bij het Ministerie van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen te 's-Gravenhage en H. J. A. de Reuver, Hoofd-controlleur Vogelwet te 's-Gravenhage aangewezen als personen, aan wie op vertoon van hun bewijs van aanstelling, de houders van Vogelvergunningen I verplicht zijn toe te staan de geprepareerde beschermde vogels, die zij onder zich hebben, te voorzien van een metalen plaatje met sluiting, waarop een volgnummer en de letter C.V. voorkomen. Een ieder, die opgezette beschermde vogels in bezit heeft, welke niet zijn voorzien van een metalen praeparateursteken — alle na 5 Juni 1947 afgeleverde geprepareerde beschermde vogels moeten voorzien zijn van een dergelijk teken — heeft een vergunning nodig, die bij het Ministerie van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, dient te worden aangevraagd. Hierbij moeten nauwkeurig worden opgegeven de soorten en aantallen van iedere soort, die men bezit. Aan particulieren wordt voor dit doel de bovengenoemde vogelvergunning I uitgereikt, die niet aan een bepaalde tijdsduur is gebonden en waarin de vogelsoorten en aantallen daarvan nauwkeurig zijn omschreven. Aan wetenschappelijke instellingen, scholen en dierentuinen of -parken kan een vogelvergunning F. worden verleend, waarbij het in bezit hebben van geprepareerde beschermde vogels zonder vermelding van soorten en aantallen wordt toegestaan. Zij die in 1944 reeds een vogelvergunning I ontvingen, en deze nog niet ingeleverd hebben, dienen deze op te zenden naar Den Haag. Zij ontvangen dan een nieuwe, die voor onbepaalde tijd geldig is.

b. Marters en dassen tot pelswild verklaard.

Bij Koninklijk besluit van 9 December 1947, zijn de das, de steenmarter, de boommarter, de otter en de zeehond tot pelswild verklaard. Het is thans niet meer geoorloofd de das, de boommarter en de steenmarter als schadelijk gedierte te achtervolgen. Dit is vooral ten opzichte van de in ons land zeer zeldzame boommarter en de steenmarter een zeer verheugend bericht.

De otter, in vroeger jaren achtervolgd in het belang van de binnenvisserij, is thans zo zeldzaam, dat uitsterven gevreesd wordt. De dieren zijn nu in het gehele land beschermd met uitzondering van de gemeenten Epe, Apeldoorn, Valkenswaard, Heeze, Bergeijk en Gulpen, mede met het oog op de viskwekerijen in deze plaatsen.

De zeehonden zijn voortaan beschermd in het Noorden des lands; in de wateren van de provincies Zuid Holland, Noord Brabant en Zeeland blijven zij onder het schadelijk gedierte gerangschikt.

Tot het schadelijk gedierte behoren overigens: wilde zwijnen, konijnen, vossen, bunnings, hermelijnen, wezels en verwilderde katten.

c. Het wetsontwerp tot intrekking van het besluit Staatstoezicht op de bossen 1943 en de b-handeling van het natuurschoon in de Staten-Generaal.

Nadat de Tweede Kamer het wetsontwerp tot intrekking van het Besluit Staatstoezicht op de Bossen 1943 heeft aanvaard, heeft de Eerste Kamer het ontwerp op 10 Februari jl. eveneens aangenomen. Wanneer derhalve na de verlenging der Koninklijke goedkeuring de wet zal zijn afgekondigd, zal met ingang van 1 Mei 1948 het Besluit Staatstoezicht op de Bossen 1943 verdwijnen, waardoor — in afwachting van de totstandkoming van een nieuwe Boswet — de bemoeiingen van de overheid met het kappen van bomen voorlopig weer zal worden beheerst door de artikelen 7 en 7bis der Bodemproductiebeschikking 1939, die door de intrekking van het Besluit Staatstoezicht op de Bossen 1943 zijn herleefd.

De artikelen 7 en 7bis der Bodemproductiebeschikking 1939 bepalen in hoofdzaak, dat bossen en andere houtopstanden slechts mogen worden geveld of gerooid krachtens vergunning, terwijl de productiecommissaris voor de bosbouw en de houtteelt een kap-

last kan opleggen. Genoemde artikelen verplichten de gebruiksgerechtigde van de aldus ontblote grond een gelijke oppervlakte te bebossen of te beplanten.

Door de intrekking van het Besluit Staatstoezicht op de Bossen 1943 zouden de door dat besluit geschrapte bepalingen van de Boswet 1922 en de Natuurschoonwet 1928 automatisch weder in werking treden. Daardoor zou de Bosraad herleven en deze instelling zou op grond van artikel 3 der Natuurschoonwet 1928 wederom worden belast met het adviseren omtrent verzoeken tot rangschikking van een landgoed onder die wet.

Blijkens de Memorie van Toelichting achtten de betrokken Ministers dit voor de korte overgangperiode niet gewenst, daar op deze wijze zou worden vooruitgelopen op de definitieve regeling in de nieuwe Boswet. Vandaar, dat de bepalingen van de Boswet, die op de Bosraad betrekking hebben blijkens artikel 2 van het ontwerp vervallen c.g. worden gewijzigd. In de overgangperiode zal de Directeur van het Staatsbosbeheer worden belast met de adviserende taak ten aanzien van de rangschikking van landgoederen onder de Natuurschoonwet.

Verschillende leden van de Tweede Kamer konden zich met het standpunt van de betrokken Ministers niet verenigen. Volgens deze leden behoorde de taak van de v.m. Bosraad reeds gedurende de overgangperiode te worden toevertrouwd aan de Hoofdafdeling Bosbouw van de Stichting voor de Landbouw. Het ontwerp gaat in tegen de huidige ontwikkeling, waar steeds meer belanghebbenden worden ingeschakeld. Deze leden achten het niet gewenst, dat de zaak voorlopig geheel in dattetijde handen zou komen. De heer van der Goot van Naters merkte op dat het voor het openbaar belang vaak meer bevorderlijk is ook niet-belanghebbenden in te schakelen. Zijns inziens was er geen bezwaar tegen, het Staatsbosbeheer in de overgangperiode met de adviserende taak van de v.m. Bosraad ten aanzien van de rangschikking van landgoederen onder de Natuurschoonwet te belasten.

De Minister van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening deelde vervolgens mede, dat de taak van de v.m. Bosraad, bestond uit een adviserende taak op het gebied van de boswetgeving, dus een technische, en een taak van natuurbescherming, een taak die van geheel andere aard is én waarvoor de Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen verantwoordelijk is.

Ten aanzien van deze beide gebieden is een nieuwe wetgeving in voorbereiding. Voor de nieuwe Boswet hoopte de Minister, dat de Hoofdafdeling Bosbouw van de Stichting voor de Landbouw het adviserende orgaan zal worden, maar, gelijk in de Memorie van Antwoord is uiteengezet, ligt het in de bedoeling om bij de nieuwe natuurbeschermingswet een ander adviesorgaan in te stellen, als voorzetting van de Voorlopige Natuurbeschermingsraad, welk orgaan, aldus de M. v. A., waarschijnlijk zal worden belast met de adviserende taak, die de v.m. Bosraad op grond van de Natuurschoonwet bezat, al zou een deel van dit werk ter besparing van tijd en reiskosten zonder bezwaar door het Staatsbosbeheer kunnen worden verricht.

Een amendement van de heer van den Heuvel om tijdens de overgangperiode de Hoofdafdeling Bosbouw van de Stichting voor de Landbouw te belasten met die adviserende taak werd door de Tweede Kamer verworpen; een amendement van de Heer van der Zanden om de duur van de artikelen 2 en 3 van het ontwerp te beperken tot 1 Januari 1949 werd door de Regering overgenomen. Tenslotte werd het gehele wetsontwerp aangenomen.

Ook in de Eerste Kamer werd de wens geuit de Hoofdafdeling Bosbouw van de Stichting voor de Landbouw reeds tijdens de overgangperiode in te schakelen. De Memorie van Antwoord wees er op, dat het niet zeker is, dat de Hoofdafdeling met de taak van de v.m. Bosraad zal worden belast.

Het door beide Kamers aangenomen wetsontwerp luidt thans derhalve:

Artikel 1.

Het Besluit Staatstoezicht op de Bossen no. 57/1943 vervalt.

Artikel 2.

In de Boswet 1922 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. De artikelen 1, 2, 7, 11, 16 en 17 vervallen.
2. In artikel 3 lid 1 worden de woorden: „de bosraad, die de Plantenziektenkundige Dienst raadpleegt, gehoord” vervangen door „gehoord het Hoofd van de Plantenziektenkundige Dienst”.
3. In de artikelen 3 lid 5, en 12 vervallen de woorden: „de bosraad gehoord”.
4. In artikel 13 vervallen de woorden: „7, tweede lid, of 11”.

5. In artikel 18 lid 1 worden de woorden: „de artikelen 15, 16 en 17” vervangen door: „artikel 15”.
6. In artikel 20 vervallen de woorden: „aan de leden en de secretaris van de bosraad en”

Artikel 3.

In de Natuurschoonwet 1928 wordt de volgende wijziging aangebracht:

In artikel 3 wordt „Bosraad” vervangen door: „Directeur van het Staatsbosbeheer”.

Artikel 4.

Deze wet treedt in werking met ingang van 1 Mei 1948.

Artikel 5.

De artikelen 2 en 3 dezer wet vervallen met ingang van 1 Januari 1949.

Door het tweede-kamerlid, de heer de Ruiter, werd reeds tijdens de behandeling van het wetsontwerp tot intrekking van het Besluit Staatstoezicht op de Bossen 1943 de opmerking gemaakt, dat de post op de Onderwijsbegroting ten behoeve van de afd. Natuurbescherming en Landschap van het Staatsbosbeheer ten bedrage van f 69.617.— te hoog is. Deze hoge kosten had men, volgens de Heer De Ruiter, kunnen voorkomen door de adviserende taak aan de Hoofdafdeling Bosbouw over te dragen. In de Memorie van Antwoord aan de Eerste Kamer, antwoordden de Ministers, dat de post op de begroting ten behoeve van genoemde afdeling slechts voor een gering deel betrekking heeft op de kosten verbonden aan de uitvoering der Natuurschoonwet 1928, terwijl, indien dat onderzoek door een college zou geschieden, die kosten ongetwijfeld aanzienlijk hoger zouden worden.

Bij de behandeling van de begroting van het Ministerie van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen door de Tweede Kamer, heeft de Minister in zijn Memorie van Antwoord nader medegedeeld, dat de taak van de afdeling Natuurbescherming en Landschap van het Staatsbosbeheer o.a. omvat het inventariseren van de uit natuurwetenschappelijk en landschappelijk oogpunt belangrijke terreinen, het beheer van natuurmonumenten, inventariseren van vogels en andere diersoorten en het voorstellen van maatregelen ter bescherming of verdelging daarvan. Blijkens het desbetreffende Voorlopig Verslag van de Tweede Kamer daaraan vele leden zich er mede verenigen, dat de afdeling Natuurbescherming en Landschap bij het Staatsbosbeheer is ondergebracht. Andere leden merkten op, dat hier een grensgebied is tussen de ministeries van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening en Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen. De bosbouw en het natuurschoon raken elkander immers, en kunnen niet los van elkander worden gezien.

Bij de openbare behandeling door de Tweede Kamer meenden verschillende leden, dat men bij de bescherming van het natuurschoon de belangen van de landbouw te zeer uit het oog zou verliezen. Daarentegenover werd gesteld, dat bv. in de provincie Overijssel ten aanzien van plm. 2000 jaarlijks ingediende aanvragen tot het verkrijgen van een vergunning tot ontginning van woeste grond, voor 98 % gunstig wordt beschikt. Voorts dreigen de industrie, het verkeer, oefenterreinen, vliegvelden enz. het landschap te versmelgen. Minister Steenberghe betoogde reeds in 1937, dat uitbreiding van de bosrijkdom in ons land in velerlei opzicht wenselijk is. De bosbouw is een zeer algemeen belang, dat geen inkrimping maar uitbreiding behoeft, aldus de hier aan het woord zijnde spreker.

De Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen kon zich met het betoog van dit lid verenigen. De natuurbescherming, aldus de Minister, behoort te bestaan in afweging van algemene belangen.